

Arrest

nr. 28 583 van 11 juni 2009

in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. VERHEYEN en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine te zijn, afkomstig uit Dagestan.

Op 27 september 2006 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten omwille van volgende redenen.

In de nacht van 8 op 9 juli 2006 kreeg u bezoek van uw neef, D.A., en zijn kameraad. D. had zich in 1999 aangesloten bij het Tsjetsjeense verzet in Tsjetsjenië. D. werd gewond en vroeg u om verband en medicatie. De volgende dag kocht u deze medicatie. Daarna vertrok uw neef. De ochtend van 10 juli 2006 vielen gemaskerde Russische Federalen en Dagestaanse OMON-eenheden uw woning binnen. Ze vroegen u waar de rebellen zich bevonden. U werd weggevoerd naar een onbekende plaats, waar men u ondervroeg over uw banden met de rebellen. U werd zwaar mishandeld. Men eiste van u dat u een document ondertekende met bekentenissen, maar u weigerde. Op 15 juli 2006 werd u 's nachts weggebracht. Men zei u dat u zou worden terechtgesteld. Daarna smeed men u uit de wagen en liet men

u achter. Een voorbijganger vond u en bracht u naar huis. Thuis kwam u te weten dat u via vrienden van uw vader was vrijgekocht. U werd dezelfde dag naar een privé-kliniek van een familielid van uw echtgenote gebracht en werd er verzorgd. Vervolgens werd u tot 18 augustus 2006 thuis verpleegd. Op 18 augustus 2006 hoorde u tumult. U vermoedde dat het om voertuigen van de autoriteiten ging en vluchtte langs het raam. U kwam via de burens op straat terecht, waar u een taxi aanhield en naar uw zus, G., in Balyurt reed. U vernam dat er op uw thuisadres een huiszoeking werd gehouden door Federalen en de OMON, waarbij er naar u werd gevraagd. Men zei toen aan uw echtgenote dat u als verdachte werd beschouwd en dat u een gevaarlijke terrorist was. U moest zich aanmelden bij de stedelijke politie bij een afdeling van de Federale Veiligheidsdienst FSB. U verbleef hierop bij verschillende familieleden in Khassavyurt en Bamatbekyurt.

Op 7 september 2006 bracht uw neef M. u vanuit Balyurt naar Machachkala, waar u uw echtgenote en kinderen terugzag. U nam een bus naar Moskou, waar u tot 24 september 2006 bij de tante van uw echtgenote verbleef. Deze familie regelde jullie reis naar België. U overhandigde hiervoor uw internationaal paspoort. U reisde met een vrachtwagen naar België.

Op 27 september 2006 vroeg u de vluchtelingenstatus aan bij de Belgische autoriteiten.

Via telefonisch contact met uw ouders vernam u na uw aankomst dat de lokale politie op uw thuisadres was langsgelopen om naar u te vragen. Uw vader werd op 26 november 2006 geslagen tijdens een inval van Federalen bij hem thuis, nadat ze opnieuw naar u kwamen zoeken.

Op 1 maart 2007 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Op 14 maart 2007 diende u een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing van het Commissariaat-generaal op 25 juni 2007 bevestigde.

U onderhield contacten met uw familie thuis en via hen vernam u dat u nog steeds werd gezocht in Dagestan omwille van een vermeende link met rebellen. Uw ouders kregen convocaties op uw naam en stuurden die naar u op. Uw vader kreeg ook problemen met de autoriteiten sinds uw verblijf in België. Zo werd hij het slachtoffer van een inval door de autoriteiten op uw adres. Hij werd geslagen en diende medisch te worden verzorgd.

U besloot dat u niet kon terugkeren naar Dagestan en diende een tweede asielaanvraag in op 19 september 2007.

Op 16 januari 2008 werd door de Commissaris-generaal opnieuw besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

U diende op 28 januari 2008 beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 30 mei 2008 voor de tweede maal de beslissing van het Commissariaat-generaal bevestigde.

Op 19 september 2008 vroeg u voor de derde maal asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

U legde twee convocaties neer waarin u wordt opgeroepen als verdachte, daterend van 13 juli 2007 en van 22 augustus 2008, en een Belgisch medisch attest.

B. Motivering

U keerde na uw tweede asielaanvraag niet meer terug naar de Russische Federatie.

Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u nieuwe documenten neer, met name twee convocaties en een medisch attest van een Belgische dokter.

In het kader van uw eerste asielaanvraag oordeelde de Commissaris-generaal reeds dat er in uw hoofd geen gegronde vrees kon weerhouden worden in de zin van de Vluchtelingenconventie. De geloofwaardigheid met betrekking tot uw problemen in de Russische Federatie werd ondermijnd. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legde u twee convocaties neer waarvan geoordeeld werd dat zij de geloofwaardigheid niet konden herstellen omdat zij geen concrete informatie bevatten in verband met uw problemen.

De twee convocaties die u ter staving van uw derde asielaanvraag neerlegde, zijn evenmin van dien aard dat zij een herziening van voorgaande beslissing noodzakelijk maken. Aangezien zij rechtstreeks in verband staan met uw eerste en tweede asielaanvraag en ook hieruit geen andere informatie kan afgeleid worden dan dat u wordt opgeroepen als verdachte zonder enige verwijzing naar uw problemen, kunnen deze documenten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas evenmin herstellen.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat u de inhoud van deze convocaties niet eens helemaal kende. Zo wist u niet van wanneer de eerste convocatie precies dateerde (CGVS p.5). U oordeelde dat er slechts op één van deze convocaties de hoedanigheid vermeld stond (CGVS p.5), terwijl u op beide als verdachte werd opgeroepen.

Aangezien u als nieuw element ter staving van uw problemen slechts deze twee convocaties neerlegde, mag van u toch verwacht worden dat u de inhoud ervan kent.

Het medisch attest dat u nog neerlegt kan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas evenmin herstellen. Uit uw verklaringen blijkt immers dat het oorzakelijk verband dat vermeld staat bij de vastgestelde letsels op het attest (littekens ten gevolge van meswonden bij het martelen in Dagestan), door u zo aan de dokter werd meegedeeld en ook als dusdanig genoteerd werd (CGVS p.7) en dat dit bijgevolg niet als objectieve verklaring voor deze letsels kan beschouwd worden.

Uw Russisch paspoort en het paspoort van uw echtgenote, de geboorteakte van S. en D. en uw huwelijksakte tenslotte kunnen hogervermelde conclusie evenmin wijzigen aangezien zij enkel persoonsgegevens bevatten die hier niet ter discussie staan.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient nog gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt met de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt nog regelmatig gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de riteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog. De huidige situatie kenmerkt zich tegenwoordig door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging die door hun beperkte slagkracht hun acties beperken tot aanslagen tegen specifieke doelen, meer bepaald vertegenwoordigers van de overheid. De ordediensten proberen de rebellie te bestrijden met specifieke acties. Bij deze acties van rebellen en autoriteiten is het niet uit te sluiten dat ook burgers slachtoffer worden. Uit de informatie kan echter worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft. De situatie in Dagestan is op dit ogenblik dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat ook in hoofde van uw echtgenote, D.E. (OV 5.974.238), die zich baseerde op dezelfde asielmotieven als u, een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift van 25 februari 2009 dat de huidige zaak een nieuwe asielaanvraag betreft zodat zijn eerste aanvraag niet meer in rekening mag worden gebracht.

Volgens verzoeker zegt het woord "verdachte" in de convocaties op zich voldoende en is het normaal dat men de details uit dergelijke convocaties vergeet.

Wat betreft het medische attest meent verzoeker dat het feit dat hij zelf zijn verhaal heeft verteld aan de arts, niet inhoudt dat het asielrelaas ongeloofwaardig zou zijn.

Verzoeker stelt tevens dat Tsjetsjenen in Dagestan zeker problemen hebben aangezien voor hen de band met de rebellen bewezen is.

3. Verzoekers stelling dat zijn huidige asielaanvraag volledig los moet gezien worden van zijn eerste asielaanvraag, kan niet worden gevolgd.

De huidige asielaanvraag betreft dezelfde feiten als die welke werden aangehaald bij de eerste asielaanvraag en deze vormen aldus één geheel.

De Raad stelt vast dat verzoekers nieuwe elementen in wezen een loutere ondersteuning zijn van zijn eerste asielaanvraag. Zonder verzoekers eerste asielaanvraag opnieuw te beoordelen, hetgeen overigens niet de bevoegdheid is van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, stelt de Raad vast dat

de asielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kan worden gehecht aan de door hem uiteengezette vluchtmotieven en asielrelaas.

Verzoekers eerste asielaanvraag en die van zijn echtgenote werden afgewezen omwille van volgende redenen, die werden bevestigd in de arresten nr. 398 en nr. 399 van 25 juni 2007 en in de arresten nr. 584 en 585 van 5 juli 2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

- de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas omdat het een stereotiep relaas is waarbij door een ongelukkig toeval de kandidaat-vluchteling gelinkt wordt aan terroristische activiteiten. De feiten zijn meestal niet ondersteund en niet te verifiëren;
- tegenstrijdige verklaringen tussen hem en zijn echtgenote;
- de invallen van de overheden kunnen niet gelijkgesteld worden met een persoonsgerichte vervolging aangezien de actie gericht was tegen verzoekers neef en diens kompaan. Bovendien kan een onderzoek door de autoriteiten naar mogelijke rebellen niet gelijkgesteld worden met een vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag;
- verzoeker brengt onvoldoende concrete elementen waaruit blijkt dat het onmogelijk is om te ageren tegen de onrechtmatige behandelingen door de autoriteiten.

In het kader van de tweede asielaanvraag werd volgende beoordeling weerhouden omtrent verzoekers nieuwe elementen:

"In verband met het medisch attest nr. 344 van 16 juli 2006 dient te worden opgemerkt dat hierin wordt vermeld dat u een verwonding had. Echter, het attest bevat geen informatie over de omstandigheden waarin u de verwonding heeft opgelopen. Bijgevolg kan dit document de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag niet herstellen.

In verband met de convocaties van de politie van Chasav-Yurt voor 21 februari 2007 en 22 juni 2007 dient vooreerst te worden opgemerkt dat deze convocaties stellen dat u werd opgeroepen door de politie, doch zij verschaffen geen informatie over de reden waarom of de hoedanigheid waarin u zou zijn opgeroepen. Bijgevolg kunnen deze documenten de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag evenmin herstellen.

In verband met het medisch attest nr. 862 - 867 dient te worden opgemerkt dat hierin wordt vermeld dat uw vader behandeld werd in het ziekenhuis voor verschillende verwondingen. Echter, het attest bevat geen informatie over de omstandigheden waarin uw vader de verwondingen heeft opgelopen. Bijgevolg kan dit document de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag ook niet herstellen."

Voormelde beoordeling werd bevestigd door arrest nr. 12182 van 30 mei 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ook de tweede asielaanvraag van verzoekers echtgenote werd afgewezen.

Bij huidige asielaanvraag legt verzoeker een medisch attest neer waarbij hij blijkens de bestreden beslissing zelf melding maakte over messteken, alsook twee oproepingen waarin hij blijkbaar wordt opgeroepen als verdachte; blijkens de beslissing heeft verzoeker weinig kennis omtrent de inhoud van deze oproepingen.

Het staat vast dat deze neergelegde stukken niet in staat zijn om het besluit van de eerste asielaanvraag te wijzigen aangezien deze stukken de motieven weerhouden bij de eerste asielaanvraag -die als juridisch vaststaand moeten worden beschouwd-, niet eens viseren, laat staan dat ze een ander licht kunnen werpen op de zaak.

Het geeft bovendien verf dat verzoeker, na geconfronteerd te zijn met bepaalde tekortkomingen vastgesteld bij de documenten neergelegd bij de tweede asielaanvraag, nu oproepingen neerlegt die wél vermelden in welke hoedanigheid de geconvoceerde persoon wordt opgeroepen, alsook een medisch attest waarin nu wél verwezen wordt naar de omstandigheden van de vastgestelde verwondingen.

Wat er ook van zij, deze documenten vermogen niet de conclusie van de eerste asielaanvraag te veranderen. De opmerkingen van verzoeker in zijn verzoekschrift doen hieraan zeker geen afbreuk en blijven overigens beperkt tot een oppervlakkige kritiek, té licht om de bestreden beslissing te ontkrachten. Wat betreft deze oproepingen moet trouwens worden vastgesteld dat deze evenzeer in het kader van een gemeenrechtelijke procedure kunnen afgeleverd zijn.

Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig en is er derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingendefinitie zoals opgenomen in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.2. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is.

Verzoeker kan niet steunen op een dergelijk relaas om aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zal lopen op ernstige schade en zich niet onder de bescherming van dat land zal kunnen stellen of wegens dat risico zal willen stellen, conform artikel 48/4, §2, a. of b. van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c. van de wet van 15 december 1980.

De informatie die zich in het administratief dossier bevindt, maakt geen melding van dergelijk risico.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 11 juni 2009 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. J. MAESSCHALCK,	toegevoegd griffier.
----------------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE